

DOBIĆ (13) *vb pf*

o jasne.

inf dobić (2). ◇ *fut 3 sg* dobjie (1). ◇ *3 pl* dobją (1). ◇ *praet 1 sg m* dobił(e)m (1). ◇ *3 sg m* dobił (1). ◇ *3 pl m pers* dobili (2). ◇ *imp 2 sg* dobjij (3). ◇ *con 1 sg m* bych dobił (1). ◇ *3 sg f* by dobiła (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI (XVIII) – XIX w.

1. *Zabić umierającego lub rannego; enecare, exanimare, ferire donec exanimetur a. enecetur, letalem ictum addere, mortiferam plagam infligere, penitus occidere, seminecem mactare, caedere quandiu, spirat, vulnus letale imponere a. adigere a. impingere Cn [w tym: kogo (10), co (1)] (12) : ia widząc iż być żyw nie mógł/ dobiłem go *BielKron* 69, 50v, 68 [2 r.], 69, 313, 314v; Lecż teraz do żywego ferceś mi zraniłá: A niedbam/ choćby mię też y dzisiaj dobiłá. *WisznTr* 18; *PudłFr* 79; CZárnkowski [...] zwykł był częřtokroć przed wielkim bólem te łłowa mówić: Prze Bóg/ dobiy kto/ odpułczę. *KochAp* 5.*

*Zwrot: »kijem dobić« (1): A gdy ielzche na zyemi leżąc wznořł ręce do Bogá [...] kijem go dobili *BielKron* 145.*

W przeni (1) :

*Zwrot: »kijem dobić« (1): Toć ielł fláchetwo cnotą fie ozdobić/ Niecnoty kijem iáko wężá dobić. *RejZwierc* 220.*

2. *Dolóżyć razów pobitemu (1) : Siecże ociec/ liecże żak/ więc też páni mátká/ Chce też vczyć łwoich praw dobjie ořtátká. *RejWiz* 88.*

Formacje pochodne cf BIC.

Cf NIEDOBITY